

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrecio. 420.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

γάζεται ὅπε καὶ θεοῦ ἡ ἐγχείρησις γίνεται. οὐ πως Μαύσεα καὶ τὸν συμφυλετόν εἶναι οἴστενει. οὐ πως τὸν Φινέες τοὺς ανομοιώτας Διδυκεντησαντα. οὐ πως τὸν Δαβὶδ τῷ ἀλλοφύλῳ παρεπέξαμνον. οὐ τὸν Πέτρον ἡλώσατα, καὶ μαχαρία τελοπέμψον, οὐ πόδι κύριος τῆς εἰρήνης τὸν Ιωάννην ἐπολεμεῖτο.

Ερμογένει Ὀπισκόπῳ. viii.

Η ράβδος ἡ καλαμίνη, ἡ ἄσθεικτος βάσις, ἡ πολυδύντος γνώμη, ἡ Σακτεία τομιζομένη, καὶ Σέλος εὐερουμέδον. οὐ τε γάρ ιχύει ὑφίσασθαι, ἀλλὰ καὶ πάσῃ αὔρᾳ ρίπτεται, καὶ ταῖς κέφροις θρεπούμεται παρεκτείνεσθαι. Αἴγυπτος πάλιν φαραωνίζεται. οὐκέπι μὲν τοῖς παροικοῦσιν ιοῖς τοῦ Ιακώβ πάντας Ὀπισκόπους πόλεαν, ἀλλὰ πάντας τὸν εργαλεόν, φόροις ἀπαιτοῦσαν αἵρεσιν. Ελέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανίση, ἀλλ' ὡς τερεός θεμέλιος σηκετε. οὐ θεός γάρ οὐανθρωπίστας οὐ τετρεπταί, οὐ τε συγκέχυται, οὐ τε διηρηται. ἀλλ' εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀΐδιος ζῶει, καὶ ταῦτα σαρκώσεις, καὶ μετὰ σάρκωσιν, οὐ παρ' ἡμῖν ταρσοκινούμενος.

Κυρηνίᾳ. viii.

Οὐ σὲ μόνον τὰ πεῖται πλάντα ἐλεγκτικῶς γραφάται ἐλύπτοισει, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ταῦτα σὺ, παρ' αὐτὸν τὰ κνεῖον ἀκούσαστα, Πάλησόν σου τὰ ὑπέρχοντα, καὶ δὸς πλωχοῖς, καὶ ἔχεις θυσαρὸν τὸ σύρανοις, καὶ δεῖρο ἀκολούθει μοι. εἰσέλθειν τοι δύλει ἐπεδίθαι, καὶ ἀκοινώντος φυλάκεις τὸν ὑπάρχοντα, ἔχεις καὶ ἄλλον λαμπτεύτερον, Σύσσοντας καὶ πορφύρην ἀμφιεπύμενον, τὰς δὲ τὸν περίπολον κακώσεις μὴ φονιούμενον. οὐ τὸν μύμοντι ἔκκλιτον, μὴ σε λάβοις ὀκεῖθεν συμψέπογεν.

cem ac bellicosum reddit, cum quispiam aduersus Deum aliquid molitur. Ad hunc modum Mose aduersus populares suos excitauit. Sic Phinees item iniquos ac sceleratos pugione transfodit. Sic Dauidem, cum aduersus Philisteum decertauit. Sic Petrum, cum zelo incensus gladium adhibuit, quo tempore Domino pacis bellum à Iudeis inferebatur.

Hermogeni Episcopo. 419.

Arundinea virga, cui nemo firmè inniti potest, est mens leuitate atque inconstantia laborans, quæ cùm scipionis instar esse existimetur, telum inuenitur. Neque enim consistere potest, verùm ad omnem ventum huc & illuc iactatur: atque interim tamen ea audacia est, vt cum cedris se comparet. Ægyptus rursum Pharaonem imitatur, non iam illa quidem filiis Iacob illic peregrinantibus extruendarum urbium laborem imperans, verùm ab omnibus, qui animi firmitate prædicti sunt, haeresum tributum exigens. Videte ne quis vos seducat: verùm firmi fundamenti in modum state. Deus enim humanitate suscepta minimè mutatus, aut confusus, aut diuisus est. Vnus enim est ortus expers ac sempiterminus filius, & ante suscepit, & post suscepit carnem, sic à nobis adoratus.

Cyrecio. 420.

Non te solūm ea quæ de opibus atque copiis acriter & obiurgatoriè scripta sunt, mœrore affecerunt: verūm etiam alium ante te, qui ab ipsomet Domino audierat, Vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni, sequere me. Quocirca si illius vestigiis insistere cupis, ac facultates tuas ita custodias, vt eas nemini impertias, habes etiam alterum splendidiorem hominem, qui purpura & byssō vestiebatur, pauperū autē calamitatibus minimè commouebar. Quem tu imitari caue: me te illic sociū ac poenarum confortem accipiāt.

N